

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **V. P.**, zastoupeného opatrovnící L. V., pracovnící Krajského soudu v Ostravě, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 13. 4. 2004, č. j. OAM-1614/VL-07-16-2004, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 10. 2004, č. j. 59 Az 95/2004-18,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 22. 4. 2004 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2004, jímž byla jeho žádost o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Krajský soud v Ostravě žalobu zamítl rozsudkem ze dne 14. 10. 2004.

Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) dne 3. 11. 2004 včasnou kasační stížnost; v ní mj. požádal soud, aby mu pro řízení o kasační stížnosti ustanovil zástupce z řad advokátů. Přípisem ze dne 9. 11. 2004 soud stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů zaslal soudu zpět vyplněný formulář prohlášení o osobních, výdělkových a majetkových poměrech. Přípis byl stěžovateli zaslán dne 11. 11. 2004 na adresu v soukromí, kterou stěžovatel uvedl v kasační stížnosti; zásilka se však vrátila zpět jako nedoručená s poznámkou „na uvedené adrese neznámý, důvod bylo možno ověřit“. Ani další pokus o doručení dne 22. 11. 2004 (při němž byla adresa doplněna o jméno ubytovatele, zjištěné z evidence Ministerstva vnitra) nebyl úspěšný z téhož důvodu. Soud poté požádal cizineckou policii o prověření a sdělení místa stěžovatelova pobytu; z šetření vyplynulo, že stěžovatel ani ubytovatel nejsou obyvatelům domu známi.

Usnesením ze dne 4. 1. 2005 ustanovil soud stěžovateli jakožto osobě neznámého pobytu opatrovníka. Dalším usnesením ze dne 28. 2. 2005 pak stěžovateli neustanovil pro řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů a usnesením ze dne 24. 3. 2005

jej vyzval k doložení plné moci udělené advokátovi a k odstranění vad kasační stížnosti. Po uplynutí přiměřené lhůty pak věc předložil dne 23. 5. 2005 Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a řízení zastavil z následujících důvodů:

Podle § 33 zákona o azylu soud zastaví řízení, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (žalobce) a tato skutečnost brání nejméně po dobu 90 dnů rozhodnutí ve věci.

Krajský soud v průběhu řízení o kasační stížnosti doručoval stěžovateli na adresu v soukromí, která byla uvedena v kasační stížnosti ze dne 28. 10. 2004; stěžovatel však nebyl na adrese znám, což potvrdilo i následné šetření provedené cizineckou policií. Od 11. 11. 2004, kdy se soud poprvé pokusil stěžovateli doručit, tak bylo místo jeho pobytu neznámé a veškeré pokusy o jeho zjištění zůstaly marné. Nemožnost zjistit místo stěžovatelova pobytu bránila již od tohoto dne rozhodnutí ve věci: jelikož krajský soud nemohl stěžovateli doručit přípis vyzývající jej k prokázání jeho majetkových poměrů, nemohl mu ani ustanovit zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Usnesení vyzývající stěžovatele k doložení plné moci udělené advokátovi, které bylo doručeno jeho opatrovníkovi dne 31. 3. 2005, pak zůstalo bez odezvy. Nebyla tak splněna podmínka řízení o kasační stížnosti spočívající v povinném zastoupení advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

Nedostatek takové podmínky řízení je překážkou, pro niž se Nejvyšší správní soud nemůže kasační stížností věcně zabývat (tj. – v dikci ustanovení § 33 zákona o azylu – vydat „rozhodnutí ve věci“). Nejvyšší správní soud proto zastavil řízení o kasační stížnosti podle § 33 zákona o azylu a § 47 písm. c) s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2005

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu